

Koncept této práce krystalizoval pomalu, tak jak jsme si ujasňovali rozsah sledované problematiky. Od prvních náčrtů, příliš širokých na to, aby mohly být zpracovány do jednoho celku, po zúžení tématu na architekturu především první poloviny dvacátého století na území stávajícího Ústeckého kraje, a to určité jeho části. Tato problematika je, do jisté míry, osobní obsesí autora. Považujeme severočeský region za domovský. Z tohoto vědomí vyrůstal i určitý pocit odpovědnosti pro současnost, zároveň ale z tohoto vědomí rostla snaha poznat i jeho minulost. V následujících kapitolách bychom o těchto momentech hovořili podrobněji. První fascinací bylo to, že tato oblast prošla neskutečnou restrukturalizací. To je eufemismus pro mnohdy kruté události, které se zde odehrávaly a napětí, v němž dozrávaly. Vyvrcholením poměrně dlouhého procesu se stává druhá světová válka, v níž se vzájemné atavismy obou převažujících etnik německého a českého, nemluvě o židovském, vyhrotí a skončí tragicky. Tyto události mají ovšem své pokračování. Po vysídlení dvou a půl milionu Němců je tento kraj, nebo respektive celé české pohraničí, takřka prázdné. Tím pádem jej bylo třeba zalidnit.